

Staло sa to raz večer, vtedy, keď súmrak zahalil deň pokrývkou nežnosti a ospalé detičky sa ukryli do svojich postieľok.

Otecko prikryl Annu až po bradu – a po bradu prikryl aj Šimona, polárneho medveľa, leoparda Leopolda a bábiku s krásnym kožušinovým šálom. A práve kožušinka pošteklila Annin noštek.
„Hapčí!“

Anna si kýchla tak silno, že Leopold aj Šimon padli z postieľky na zem.

„Na zdravie,“ povedal otecko Anne, keď dvíhal zo zeme leoparda a oprášil namrzeného medveľa.

„Prečo mi vždy vravíš, „Na zdravie?“ opýtala sa Anna.

„Hm,“ usmial sa Annin otec, „kedysi bolo zdravie pre ľudí tým najväčším požehnaním. A takto si to pripominali.“

„A čo je to požehnanie?“ zvedavo sa vypytovala Anna. Annin otec sa na chvíľu zamyslel.
„Požehnanie,“ povedal, „to je dar od Boha, ktorý ti môžu sprostredkovať tí, ktorí ňa milujú – podobne ako si dávame dary na narodeniny alebo na Vianoce – avšak s tým rozdielom, že tento dar je väčší.“

Otec spozoroval na tvári dievčatka, že tomu nerozumie. A tak mu čosi napadlo. „Pamätaš si na knihu o Ježišovi, ktorú si dostala od starej mamy?“ Jeho oči prechádzali po polici, kym nespočinuli na onej knihe.

Posadil sa vedľa svojho dievčatka a začal čítať:

Pred dávnymi vekmi sa na mieste zvanom Nazaret hral malý chlapček s drevenou truhlicou, ktorú vystrúhal jeho otec.

Boli v nej ukryté rodinné poklady – poklady, ktoré rodičia dostali po jeho narodení.

„Mami!“ kričal chlapček. „Môžeš mi znova porozprávať príbeh o mudrococh?“

Jeho pršteky sa pohrávali s niečím, čo sa ligotalo a bolo schované v truhlici.

Mária odložila nabok šitie, dvihla synčeka a posadila si ho do lona.

„Stalo sa to niekoľko dní po tvjom narodení,“ povedala. „Na návštevu k nám zavítali traja mudrci z ďalekého kraja. Boli nádherne oblečení a priniesli ti dary! Jeden priniesol zlato, druhý kadidlo a tretí myru. Boh im povedal, že sa narodilo veľmi zvláštne dieťa.“

„A bola tam hviezda, pravda, mami?“ Prerušil ju Ježiš. „Tak nás našli!“

„Áno, správne,“ povedala Mária. „Boh rozžiaril na nebeskej oblohe zázračnú hviezdu a mudrci ju nasledovali.“

Jozef odložil nástroje a prisadol si, aby lepšie počul, o čom sa tí dvaja rozprávajú. Mal rád chvíle, keď Mária rozprávala Ježišovi o jeho narodení a o všetkých plánoch, ktoré má s ním Boh. Jozef cítil prítomnosť Boha – skutočného otca Ježiša -, ktorý vystieral svoje ruky z neba, aby požehnal svojho jediného Syna skrze Márii jednoduché slová.

„A teraz mi porozprávaj o anjelovi,“ porosil Ježiš, „o tom, ktorý oznámil pastierom, že som sa narodil!“ Mária sa usmiala.

„**S**kôr, ako sa pastieri uložili spať, išli skontrolovať ovečky, keď sa zrazu celá obloha rozžiarila Božou slávou! Spočiatku sa pastieri vyľakali, ale anjel im povedal: „Pastieri, nebojte sa. Novina, ktorú vám nesiem, je nádherná!“

„**D**nes sa v Dávidovom meste narodil Spasiteľ. A toto vám bude dôkazom, že hovorím pravdu. Nájdete dieťa zavinuté v plienkach a uložené v jasličkách.“

Mária pohladila synčekovu rozžiarenu tvár. „Pastieri prišli,“ povedala, „a rozpovedali nám, čo im povedal anjel. Boh má výnimočný plán pre tvoj život, Ježiš.“ Chlapček stíchol. Aj Jozef sa zamyslel.

„Porozprávaj mi o tom prvom anjelovi, mami,“ prosíkal Ježiš. „O tom, ktorý ti povedal, že prídem. To mám rád.“

Mária sa zhlboka nadýchla, keď sa jej v mysli vybavila tá nádherná chvíľa. „Bola som ešte mladá a prisľúbila som tvojmu ockovi, že sa zaňho vydám. Bola som taká vzrušená, rozmyšľala som

nad tým dňom i nocou. A potom...“ odmlčala sa. „Zjavil sa anjel.“ „Bol to Gabriel, mám pravdu?“ skočil jej chlapec do rečí.

„Áno, bol to Gabriel.“

„A povedal ti, aby si sa nebála!“ „Áno, presne tak.“ „A potom ti povedal o mne – a povedal ešte, že sa budem volať Ježiš!“

Mária sa zahľadela do očí svojho synčeka. „Ježiš, anjel mi povedal, že budeš výnimočný.“ „Budeš sa volať Synom Najvyššieho.“

Kým sa Ježiš snažil pochopíť tie slová, sklonil si hlavu na maminu hrud' a počúval tichý tlkot jej srdca. Niekde vo vnútri cítil, že sú v ňom uložené mnohé poklady, o ktorých sa jedného dňa dozvie.

Jozef mu poutieral slzy. Veľmi si vážil chvíle, ako bola táto, keď spolu s Máriou mohli s radosťou odkrývať srdce Boha Otca jeho vzácnemu Synovi.

A vtom Ježiš nečakane dvihol hlavu. „A čo sa stalo so zlatom?“ opýtal sa. Jozef žmurkol na Máriu a povedal: „Myslím, že Boh dobre vedel, že ho budeme potrebovať na našu dovolenku v Egypte.“ V tej chvíli Ježiš vyskočil z Máriinho náručia a vybehol von hrať sa. Chvíľa pominula. Ale požehnanie pretrvalo.

Annin otecko zatvoril knihu.

„Tak, Anna,“ povedal, „toto je to požehnanie – zámery a plány, ktoré má s tebou Boh, a o ktoré sa s tebou podelí niekto, kto ťa má veľmi rád.“

„Aj ty ma požehnáš?“ opýtala sa.

„Ó, moja milá Anna,“ povedal. „Samozrejme, ved' si moja najdrahšia dcérka. Ale rovnako si dcéra aj toho najväčšieho Kráľa! Boh ťa miluje a šepká ti slová o tom, aká si preňho vzácná. Vždy, keď ti rozprávam príbeh o tom, ako sme sa modlili za to, aby sme mali dieťaťko, alebo o tom, ako sme ti vyberali meno, žehnám ti – a Boh ti v tej chvíli tichúčko šepká slová požehnania do tvvojho srdiečka.“

„Chcela by si si znova vypočuť niekterý z týchto príbehov?“ opýtal sa otecko. „Možno o tom, ako sme sa dozvedeli, že už si medzi nami? Alebo o tom dni, keď sme ťa priniesli domov? Alebo...?“

Porozprávaj mi o šepkaní,“ prerusila ho Anna. „Boh ti neustále šepká slová lásky, Anna. Ak budeš pozorne načúvať, budeš ho počuť.“ Anna si ticho sadla a počúvala. Leopold, Šimon aj bábika s kožušinovým šálom ticho načúvali – hoci sa zdalo, že Leopold už zaspal. Otec sa nežne dotkol Anninho líca a modlil sa: „Nebeský Otče, tak veľmi miluješ Annu. Ďakujem ti, že som jej otcom! Viem, že máš s ňou veľké plány. Prosím ťa, keď bude dnes odpočívať, nech cíti, ako si pri nej blízko. Pomôž jej rozpoznať tvoje myšlienky a počuť tvoj tichý šepot lásky v jej srdci.“

O chvíľu už Anna spala. „Dobrú noc, drahá dcérka,“ povedal Annin otec, keď ju pobozkal na čielko a vypol svetlo. Tá chvíľa pominula. Ale požehnanie pretrvalo.

Slavko pre rodičov

Aj keď vás možno nenavštívil anjel z neba, aby vám oznánil niečo o vašom dieťati, vedzte, že Boh veľmi jasne túži po tom, aby ^{Anne} odovzdávali našim deťom jeho lásku a požehnanie. Poznanie Bozej nesmiernej lásky k nám-jej tajomstvo, o ktoré sa máme podeliť s našimi deťmi, aby spoznali jeho požehnanie. Ak sa priblížiš k Bohu, Boh sa priblíži k tebe (Jk 4, 7), keď sa modlís, čítas Sväté písmo s tráviš čas s Bohom, dokážeš sa podeliť o to, čo sa ukrýva v Božom srdci a v jeho myсли. Si Božou vyvolenou nádobou, jeho zástupcom, nástrojom jeho lásky pre deti, ktoré ti Boh zveril do opatery. Autor Života má úžasné plány s tvojimi deťmi a súčasťou ich identity by mal byť jeho pohľad na to, kým sú, akí sú výnimoční a cenní. Máš zodpovednosť odovzdať im toto požehnanie. Božie požehnanie sa prepletá s tvojou láskou k deťom. Máš všetko, čo potrebujete, aby si odovzadal svojmu dieťaťu pocit výnimočnosti a životnej cesty, ktorá má svoj pôvod v Božom srdci. Ak sa chceš naučiť viac o tom, ako žehnať svoje deti, navštív stránku www.willyoublessme.com

